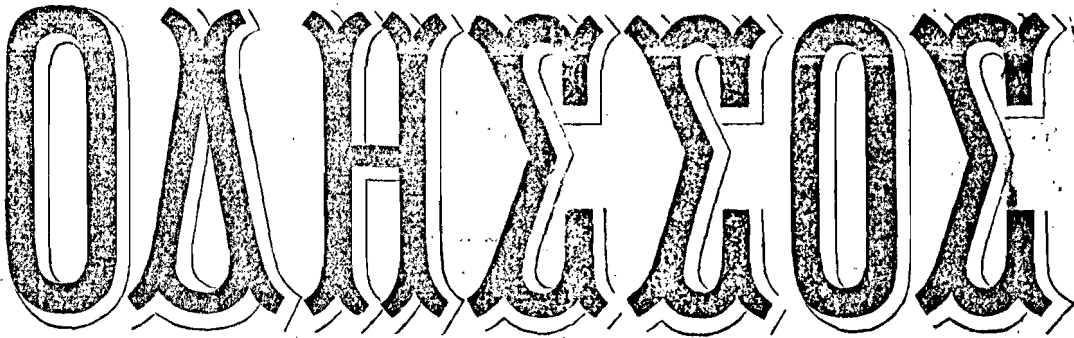

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ	
Εσωτερικού	
Ετησία.....	λίτρα 10.
Εξαμηνος.....	» 6
Εξωτερικού	
Ετησία.....	φρ. 12.
Εξαμηνος.....	7
Αι συνδρομαί γίνονται δεκταί εις χρυσόν, διεθνείς ταχυδρ. επιταγάς, καί γραμμάτια της βουλγαρικής τραπεζής δι' επιστολής επί συστάσει	
Αι συνδρομαί προπληρώνονται	
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	
X. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ	

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ Ι. ΑΡ. 434

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ	
Εν τῇ Α. σελίδι ὁ στίχος 80	ἐκατοστὰ
Εν τῇ Β. » » » 70	»
Εν τῇ Γ. » » » 50	»
Εν τῇ Δ. » » » 30	»
Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι	
Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησὸν ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται δὲν δὲ νὰ ᾖσιν ὑπογεγραμμένα.	
Διὰ πᾶσαν αἰτησὶν ἀπευθυντέον εἰς τὴν διεύθυνσιν:	
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 20 ἔκ	
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ	
B. Ν. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ	

ΤΑ ΡΩΜΟΥΝΙΚΑ ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΗΜΑΤΑ.

Εἶναι αὐτόχρημα τραγελαφικά ὅσα ἀναγινώσκει τις ἐν ταῖς ρωμουνικαῖς ἐφημερίσι προκειμένου περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ρωμουνίας ἐν χώραις, ἐν αἷς δῆθεν διαμερίσματα τινα δεόν νὰ ἀνήκωσιν αὐτῇ ἐπειδὴ ἐπικρατεῖ τὸ Ρωμουνικὸν στοιχεῖον. Καὶ πῶς νὰ μὴ ξεκαρδισθῇ κανεὶς ἀπὸ γέλωτα ὅταν βλέπῃ ὅτι οἱ συντάκται ρωμουνικῶν τινῶν ἐφημερίδων, νομίζουσιν ὅτι τὸ παράλογον ἐκείνο σόφισμα τῆς δημώδους ἡμῶν γλώσσης „παλαμῆδα σὲ μυρίζει ἀφ' οὗ κ' ὡς θὰ φᾶς κολιὸν“ εἶναι δυνατόν νὰ τὸ ἐφαρμόσωσιν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην κατὰ τὴν ὁποίαν, ἐπειδὴ ὀνειροπολοῦσιν ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῶν ἐξωτερικὰς κτήσεις γινάσκονται ὅτι ταύτας δύνανται νὰ ἀπολαύσωσι διὰ τῶν ἄρθρων τῶν ὁποίων ἐπιστάλλουσιν αὐτοῖς ἐξ Ἠπείρου δῆθεν ἢ ἐκ..... Μακεδονίας. Καὶ γράφουσι λοιπὸν ἐπανειλημμένως, καὶ προσπαθοῦσι δῆθεν ν' ἀποδείξωσιν τὸ ἥμισυ τῆς Ἠπείρου Ρωμουνικὸν πλεῖστα δὲ διαμερίσματα τῆς Μακεδονίας Βλαχικά! Ἄλλο λοιπὸν δὲν μᾶς ἔμεινε κατὰ τοὺς συντάκτας τῶν ἐν λόγῳ ἐφημερίδων καὶ τοὺς ἀνταποκριτὰς αὐτῶν ἢ νὰ ἀφήσωμεν τὴν Ρωμουνίαν νὰ ὑπερπηδῇ τὴν τῶν ἡμετέρων καὶ νὰ καταβῇ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην!! Ἡ ἀνθέλπετος ἀνδρὸς εὐαρεσθηθῇ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην νὰ τὴν ἐπιτρέψωμεν νὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὰ Ἰωάννινα!! Ἀστεῖον μὰ τὴν ἀλήθειαν. Ἦλθον τὰ ἄγρια, κατὰ τὴν παροιμίαν, νὰ διώξουν τὰ ἡμετέρα. Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἐρωτῶμεν τοὺς συντάκτας τῶν τοιούτων ρωμουνικῶν ἐρεσχειλῶν, ποῦ εἶδον εἰς τὸν ὕπνον τῶν ὅτι ἡ Ἠπειρος ἢ μέρος τῆς Μακεδονίας κατοικεῖται ὑπὸ Ρωμούνων; Μήπως νομίζουν ὅτι ἐκείνοι οἵτινες διὰ τοῦ ἰδρωτὸς τῶν ἐπλοῦτισαν ἐν Ρωμουνίᾳ καὶ ἀκολούθως ἐπέστρεψαν εἰς τὰς πατρίδας τῶν φέροντες ἔνεκεν τῶν συνηθειῶν τοῦ τόπου προσελθουσῶν ἐκ τῆς μακροχρονίου αὐτῶν ἐν Βλαχίᾳ διαμονῆς τὸ ὄνομα Κουτσόβλαχος, εἶναι ρωμοῦνοι; Εἰς ποῖον μέρος τῆς Ἠπείρου ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκούσωσι τὴν λέξιν ταύτην δι' ὑπὸ τῶν ρωμουνικῶν ἐφημερίδων προσεπωγουμένοι ρωμοῦνοι; Δὲν ἐπέσθησαν εἰσέτι ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ἥς ἐτυχὲν ἐν ταῖς χώραις ταύταις ὁ ρωμουνόδιδασκαλος ἱεραπόστολος (sic) Μαργαρίτης, ὅτι τὰ ψάρια, τὰ ὅποια προσπαθοῦσι νὰ πιάσουν τινὲς τῶν ρωμουνικῶν συναδελφῶν φαρμάσουσι εἰς θοὰ γερὰ, εἶναι ἀδύνατον

νὰ δελεασθῶν, διότι κάλλιστα καταλαμβάνουσι ὅτι τὸ δόλωμα ἐτέθη ἐν τῷ ἀγκύστρῳ ὑπὸ χειρὸς ἀδεξίου καὶ ἀνεπιτηδείου;

Ἄς ἀφήσωσι λοιπὸν ἡσύχους τοὺς Ρωμοῦνοὺς(;) τοῦ Γρεβενητοῦ αἰτινες ἐν τῇ ἐπιγνώσει τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῶν αἰσθήματος διατελοῦντες οὐχὶ μόνον δὲν προσέσχον εἰς τὴν ἀνόητον καὶ ὑπὸ πάσης τᾶς ἐπόψεως γελοῖαν διδασκαλίαν τοῦ Ρωμουνόδιδασκαλου, Ἐρτογρούλ, ἀλλὰ καὶ οὐδὲ οἰκῆμα πρὸς ἀνάπαυσιν παρεχώρησαν αὐτῷ, καὶ ὡς σκεφθῶσι ὅτι προτιμώτερον θὰ ἔπραττον ἐὰν ἐνησχολοῦντο πῶς νὰ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τῶν ξένων χωρῶν τὰς ἀνηκούσας ἀπ' εὐθείας τῇ Ρωμουνίᾳ χώρας τὰς εἰς τὰ πρόθυρα αὐτῆς κειμένας, τότε δὲ ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι ἐν τῇ δικαίᾳ διεκδικήσει τῶν δικαιωμάτων τῶν θὰ εὕρωσι πάντα ἀμερόληπτον κριτὴν συνηγοροῦντα ὑπὲρ αὐτῶν. Σ.

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Ὁ οἰνοπαραγωγός, ἢ μὴ δυνάμενος νὰ πωλήσῃ τὸ προϊόν του εἰς συμφέρουσαν τιμὴν, ἢ ἔχων τοῦτο ἀφθονον εἰς τὴν οἰκίαν του, ἢ διότι μένει ἀεργὸς καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, ἀποκτᾷ παιδιόθεν τὴν κακὴν ἔξιν τοῦ φιλοπότου, δηλητηριάζει ἀνεπαισθήτως καὶ χρονίως τὸν ὀργανισμόν του, τουντεῦθεν γίνεται ὀκνηρός, καθόσον ἢ ὀκνηρία χαρακτηρίζει τοὺς οἰνοπότας, καὶ προκαλεῖ τὴν δυστυχίαν τῆς οἰκογενείας του· θνήσκων δὲ προῶρως, ἀφίνει σύζυγον νέαν καὶ τέκνα ἀπροστάτευτα, ἅπερ, ὡς γεννηθέντα ὑπὸ πατρὸς καχέκτου, πάσχοντος χοιράδας, ραχίτιδα, φθίσιν, ἐπιληψίαν, φρενοβλάβειαν, ἡλιθιότητα κτλ. μὲ ἄλλους λόγους οἱ μέθυσοι καθίστανται οὐ μόνον ἀνωφελεῖς καὶ ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν οἰκογένειαν, τὴν κοινωνίαν, καὶ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ παραίτιοι προσούτων καὶ ποικίλων νοσημάτων ἀποτροπαίων καὶ βροτολογιῶν· περιτὸν νομίζω νὰ γράψω πλησιότερα περὶ τοῦ θέματος τούτου, καίτοι σπουδαιότατον, διότι ὁ λαός, ὅστις εἶναι συνήθως, μᾶλλον φιλοπότης, οὔτε ἀναγινώσκει, οὔτε ἐννοεῖ τὰς ἐφημερίδας· κατὰ τοῦ κοινωνικοῦ τούτου κακοῦ δὲν ἀπαιτοῦνται ἡ συνεχὴς διδασκαλία διὰ ζώσης φωνῆς ἐν τῷ οἴκῳ, ἐν τοῖς σχολείοις, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἢ ἡ πόλις κυβερνητική· διότι ἀνευ ὑπερβολῆς, πολὺ νὰ εἶπω, οὐδὲ λαοὶ, καὶ λοιμοί, οὐδὲ σεισμοὶ καὶ πόλεμοι τοσαύτην ἀπώλειαν ἀνθρώπων καὶ ἀποξέων

προξενούσιν, ὅσην ἢ κατάχρησις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν· καθόσον ἐκεῖνοι μὲν περιοδικῶς τὴν ἀνθρωπότητα καταμαστιζοῦσι, αὕτη δὲ ὁσμέραι δηλητηριάζει καὶ καταβιβρώσκει τοὺς ἀνθρώπινους ὀργανισμούς, ἀποκτηνοῦσα καὶ κτείνουσα αὐτούς.

Καὶ ταῦτα μὲν οὐδὲν ἕτερον συμφέρον μοι ὑπηγόρευσε νὰ γράψω ἢ ἂν ἐνὸς μὲν ἐν αἰσθημα, ὅπερ ἐγκτεῖται οὐχὶ ἐν τῷ νῷ, ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου, ἐξ ἧς ἐκπορεύονται ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς δημοσίας ἠθικῆς, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἡ φιλοπατρία· διότι τὴν Βάρναν θεωρῶ καὶ ἀγαπῶ ὡς δευτέραν μου πατρίδα, ἐν ἣ ἠνδρώθην καὶ ἐγήρασα. Θὰ ὀφείλω δὲ χάριν εἰς οἶονδήποτε ἄλλον φιλόπολιν καὶ φιλοπάτριδα Βαρναῖον, ἐὰν μοι ὑποδείξῃ τὰ πλημμελῆ τῆς πραγματείας μου ταύτης, ἢ ἐὰν δημοσιεύσῃ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου σκέψεις καὶ κρίσεις ὕγιεστερας καὶ πρακτικώτερας.

Ι. ΒΑΛΛΗΝΔΑΣ ἱατρός.

Ἐν Δοβριτσῳ, τῇ 19 9)βρίου 1891.

ΣΕΡΒΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Ἡ «Σφομποδά» ἐν τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλων γράφει ὅτι οἱ βούλγαροι ταξειδιῶται ἐξ ἀκολουθοῦσι παραπονούμενοι κατὰ τῶν σερβικῶν ἀρχῶν. Ἐσχάτως, λέγει, ὁμογενῆς τις παρουσιασθεὶς εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν διηγείτο ὅτι κατὰ τὸ ἐκ Βράνιαν μέχρι Σοφίας ταξειδιὸν τοῦ πολλὰ παρετήρησε τὰ δυνάμενα νὰ διερεθίσωσι τοὺς βουλγάρους ἐναντι τῶν Σέρβων διὰ τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν τηροῦσιν οἱ τελευταῖοι εἰς τοὺς διὰ Σερβίας διερχομένους βουλγάρους. Τὸ ὄνομα Βούλγαρος, εἶπεν, ἀναγκάζει τοὺς Σέρβους νὰ ᾖσιν ἐκτὸς ἑαυτῶν, νὰ λησμονῶσι τὰ καθήκοντά των, ἐπιρρυνῶν δὲ τὸ καθ' ἡμῶν μίσος των. Ζητεῖς παρ' αὐτῶν πληροφορίαν τινά, σοὶ ἀπαντῶσιν ἀγροίκως· παρακαλεῖς νὰ σὲ παρασχῶσιν, ἐκδούλευσιν τινὰ ἀναγομένην εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων των, σὲ ὑβρίζωσι βαναύσως. Καὶ αὐτὰ δὲ ἀκόμη τὰ ἐκ Σερβίας διὰ τὴν Βουλγαρίαν ἀποστελλόμενα παρὰ Βουλγάρων τηλεγραφήματα, ἂν φέρωσι τὴν βουλγαρικὴν κατάληξιν «ὡφ» τοσοῦτον ἐξερεθίζουσιν αὐτούς, ὥστε ἄλλοτε μὲν φθάνουσιν εἰς Βουλγαρίαν λίαν βραδέως, ἄλλοτε δὲ κατακρατοῦνται οὐδὲ ὡς ἀποστελλόμενα. Τὸ αὐτὸ συνέβη πρό τινων ἡμερῶν τῷ κ. Χ. Ὁ κ. οὗτος παρέδωκεν ἐν Νύσῃ τηλεγράφημα διὰ Σοφίαν, ἡρνήθησαν δὲ νὰ τῷ δώ-

σωσιν ἀπόδειξιν. Ὁ ρηθεὶς ἐμπιστεύεται τῇ τηλεγραφικῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Σερβίας καὶ μετὰ τινος ἡμέρας ἀφίκετο ἐν Σοφίᾳ ὅπου ἐρωτήσας τὸν συνεταῖρον αὐτοῦ περὶ τῆς λήψεως τοῦ ἐν λόγῳ τηλεγραφήματος, ἔλαβεν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τὴν αὐτὴν δὲ καὶ παρὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ σταθμοῦ Σοφίας.

Διὰ τὴν γίνονται ἐπερωτᾷ ἡ «Σφομποδά» αἱ ἀδιακρίσεις αὐταὶ ὑπὸ τῶν σερβικῶν ἀρχῶν; Μήπως ὁ φανατισμὸς ἢ ἄλλο τι ἐξαναγκάζει τοὺς γείτονάς μας νὰ λησμονῶσι καὶ αὐτὰ τὰ καθαρῶς κυβερνητικὰ των καθήκοντα;

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ.

Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Πατρίδι»:

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀφίχθησεται ἐν Βουκουρεστίῳ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ βασιλέως Καρόλου μετὰ τῶν 3—6 Μαρτίου 1892. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ διαδόχου θέλουσιν ἀναμενεῖν αὐτὸν εἰς τὴν παραμεθόριον πόλιν τοῦ Τούρνου-Σεβερίνου, ἐνθα στρατὸς τοῦ πεζικοῦ θέλει ἀπονεῖμει ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ τὰς νενομισμένας τιμὰς.

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν αἱ ἐστεμμένοι κεφαλαὶ ἀφικνοῦνται ἐν Βουκουρεστίῳ ἐνθα ἐν τῷ Βορείῳ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ τῆς πρωτευούσης ἀρχαὶ θέλουσιν ὑποδεχθῇ αὐτάς. Καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τῶν ἀνακτόρων θέλουσι παραταχθῇ διάφορα σώματα στρατοῦ. Ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναφ ψαλλήσεται ἐπίσημος δοξολογία παραστατοῦντος παντὸς τοῦ ἀνωτέρω κλήρου. Τὸ ἐσπέρας γεῦμα, αὐθημερόν δὲ μετὰ μεσημβρίαν ὁ ἐπίσημος ξένος θέλει δεχθῇ τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα. Τὴν ἐσπέραν ἐκτακτος θεατρικὴ παράστασις, τὴν δ' ἐπομένην μεγάλη ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ ἐν τῷ λόφῳ Κοτροσεβίου. Μετὰ τοῦτο ὁ ξένος ἡγεμὼν θὰ περιέλθῃ ἐρ' ἀμάξης τὰς κυριώτερας τῆς πόλεως ὁδοὺς. Τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας παρέλασις μετὰ φανῶν καὶ ποικίλλα πυροτεχνήματα ἐν τῷ κήπῳ Τσιςμετζίου.

Τὴν τρίτην ἡμέραν ὁ αὐτοκράτωρ θέλει ἐπισκεφθῇ τὰ στρατιωτικὰ ἰδρύματα, τὸ δὲ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας μεταβήσεται εἰς Σινάιν. Τὴν τετάρτην ἡμέραν μέγα κινήγιον ἐν Σινάιν ἐν τοῖς ὅρεσι τῶν Καρπαθίων, τὸ δὲ ἐσπέρας διὰ τῆς γραμμῆς Πρεδεάλ μεταβήσεται κατ' εὐθείαν εἰς Βερολίνον.

· Έν Βάρνη τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 1891.

NEON NOMOSXEDION.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἑλληνικῆς πρωτεύουσας ἀγγέλλουν μετὰ προθυμίας καὶ ὁμοθυμίου ἐπιδοκιμασίας τὴν περὶ νέων στρατιωτικῶν μέτρων ἐργασίαν τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη, περὶ ὧν ὁ πρωθυπουργὸς ἐποίησατο λόγον ἐν τῇ προϋπολογισμῷ τοῦ 1892 εἰσηγήσει αὐτοῦ. Τὰ νέα ταῦτα μέτρα συνίστανται κατὰ τὴν βραχείαν καὶ περιληπτικωτάτην περὶ αὐτῶν μνείαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, εἰς τὴν σύστασιν αὐτοτελοῦς καὶ ἀνεξαρτήτου στρατιωτικοῦ ταμείου διὰ συνάψεως δανείου ἐκ 50 ἑκατομμυρίων φράγκων, καὶ τοῦ ὁποῦ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνος σκοπὸς θὰ ᾔητον ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀναγκῶν, ὡς παρουσιάζουσιν αἱ χερσαὶ καὶ κατὰ θάλασσαν δυνάμεις ἐν ὥρᾳ δράσεως. Τὰς λεπτομερείας περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ τοῦ ὅσον καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντηρήσεως καὶ ἀποσβέσεως αὐτοῦ οὐδόλως γνωρίζομεν, τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπιφυλαχθέντος ἐν δέοντι νὰ γνωρίσῃ ταῦτα. Τὸ Ἰπουργεῖον ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἐκφράσεων τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀποδίδει σπουδαιότητα σημασίαν εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ταμείου τούτου, οὐτινὸς ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ὠφέλεια θὰ ᾔητο τὸσον μεγάλη, ὥστε πρὸ πάσης κρίσεως ἐπ' αὐτοῦ δέον οἱ βουλευταὶ πασῶν τῶν ἀποχρώσεων νὰ λησμονήσωσι τὴν μερίδα εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ἐνθυμούμενοι μόνον ὅτι εἶναι Ἕλληνες.

Ἐκ τῶν περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἄλλως τε κρίσεων καὶ γνωμῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιπολιτευομένων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων φαίνεται ὅτι τὸ μελετώμενον ἔργον, ὅπερ θ' ἀποτελεῖ οἰονεὶ τὴν κορωνίδα τῆς νομοπλαστικῆς γονιμότητος τοῦ Ἰπουργείου, ἐπεκροτήθη παρὰ πάντων κατ' ἀρχὴν, ὑπῆρξαν μάλιστα οἱ διθυραμβικῶς περὶ αὐτοῦ ἐκφρασθέντες. Καὶ βεβαίως προκειμένου περὶ μέτρου τῶν προφανοῦς ὠφελείας καὶ ἀξιοπαύου προνοίας οὐδεὶς δύναται νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀντιλέγων, φρονοῦμεν δ' ὅτι καὶ ἄνευ τῶν ἐπικλήσεων τῶν ρητόρων καὶ τοῦ τύπου οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ θὰ διαπνέωνται, περὶ αὐτοῦ προκειμένου ὑπὸ κοινῶν προαιρέσεων. Ἀτυχῶς τοῦτο δὲν ἀρκεῖ νὰ διαλύσῃ τοὺς φόβους τῶν σκεπτικῶν ὅταν εὐρίσκονται ἀπέναντι μελλούσων ἀποφάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ κοι-

νοβουλίου. Ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶναι οὐτε ἡ ἑλλειψὶς χρήματος οὐτε δὲ καὶ λυσίτελων θεσμοθετημάτων, ἥτις γίνονται ἐπαισθητῇ ἐν τῇ κατακλύζουσῃ τὴν χώραν κακοδαίμονι. Τὸν ἀντίον ὑπῆρξε πάντοτε τὸ πρόβλημα πάντων τῶν μετὰ στοργῆς ἀποβλεπόντων πρὸς αὐτὴν ἡ ἀντιθεσις θεσμῶν οἵτινες πανταχοῦ ὑπῆρξαν παράγοντες προόδου, πρὸς οὐνοὺς καὶ ἀπογοητευτικὰ ἀποτελέσματα. Δὲν εἶναι τὸ πρῶτον εἰδικὸν ταμεῖον τὸ σχεδιαζόμενον, ὑπὸ τοῦ ὅρους ὅμως ὅφ' οὗς διέπονται τὰ κοινὰ ἐν Ἑλλάδι πράγματα, φεβούμεθα μήπως καὶ τὸ προκείμενον λάβῃ τὴν τύχην ἐκείνου τῆς ὁδοποιίας. Ὑπὸ ἀπλῶς οικονομικῇ ἀποψιν τοῦ πράγματος τὸ παρελθὸν δὲν εἶναι φύσεως ὅπως παρέχῃ χώραν εἰς αἰσιδόξους ἐκδηλώσεις. Ἀπολογητὴς τις τῶν Ἑλληνικῶν κυβερνήσεων, θέλων τελευταῖον νὰ δικαιολογήσῃ αὐτὰς διὰ τὰ βάρη δι' ὧν ἐπεφόρτισαν τὰς παρούσας καὶ μελλούσας γενεάς, ἐξ ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων εἰς ἃ ἀνέρχονται τὰ δάνεια ἀτινα συνήφθησαν παρ' αὐτῶν, δὲν εὗρε μεθ' ὅλην τὴν καλὴν του προαίρεσιν ἡ πεντηκοντάδα ἑκατομμυρίων δαπανηθείσων διὰ τὴν ὁδοποιίαν καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ 1880 καὶ ἐντεῦθεν. Ἐξ ἀντιδιαστολῆς λοιπὸν ἔπεται ὅτι τὰ ἄλλα ἐδαπανήθησαν χωρὶς ν' ἀφίσωσιν ἴχνη.

Ἐὰν ὑπὸ οικονομικῇ ἀπλῶς ἀποψιν, τὸ πρᾶγμα ἔχει οὕτως, ὑπὸ τὴν ἐτέραν ἐκείνην τοῦ οὐσιαστικοῦ σκοποῦ εἰς ἣν ἀποβλέπει οὐδόλως φαίνεται ἐπαρκές. Σήμερον καὶ μάλιστα κατὰ τὴν δονοῦσαν ἐτι ἐκφράσιν τοῦ Γερμανοῦ ἀρχικαγκελαρίου δὲν εἶναι οὐτε ὁ ἀριθμὸς οὐτε ὁ ὁπλισμὸς τῶν στρατῶν τὸ σπουδαιότερόν των προσόν, ἀλλ' ἡ ποιότης του. Ἐφ' ὅσον δ' ἡ ποιότης αὕτη διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν ὑπουργικῶν βουλευτῶν τῶν πολλῶν Πούλων τῆς Ἑλληνικῆς βουλῆς, θεωροῦμεν τὸ ἔργον τῆς διοργανώσεως τοῦ στρατοῦ ὡς καὶ τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν ὡς ἔργα ματαιοπονίας καὶ ἀσκόπου ἐξαντλήσεως τοῦ ἔθνους.

Φ.

ΣΥΝΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΣΤΑΜΠΟΥΛΩΦ.

Ἐν γερμανικῇ ἐφημερίδι ἐδημοσιεύθη ἀφήγησις συνδιαλέξεως πρὸς τὸν κ. Σταμπούλωφ. Ὁ κ. πρωθυπουργός, ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν σχέσεων του πρὸς

τὸν ἡγεμόνα, ἀπεκρίθη· «Περὶ διαφωνιῶν οὐδεὶς λόγος, διότι ἀμφότεροι ἔνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιζητοῦμεν σκοπὸν, τὴν παγίωσιν τῆς χώρας καὶ τὴν ὀριστικὴν ἀναγνώρισιν τοῦ καθεστώτος ὑπὸ τῶν δυνάμεων. Ἀμα ὡς τοῦτο ἐπιτευχθή, βεβαίως ἐν λόγῳ τιμῆς ὅτι θὰ θεωρήσω τὴν ἀποστολὴν μου περατωθεῖσαν καὶ θὰ παραδώσω εἰς ἄλλον τὸ βαρὺ φορτίον, ὅπερ πράγματι οὐδὲν ἔχει τὸ φθονητόν. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον αἱ δυνάμεις δὲν ἀναγνωρίζουσιν τὸ ἡμέτερον δίκαιον, καθήκον μου εἶναι νὰ κρατῶ σιθαρᾶ τὴν χεῖρὶ τὰς ἡνίας». Τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἐρωτήσαντος ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὴ συνεννόησις τις πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ὁ κ. Σταμπούλωφ ἀπεκρίθη ἐμφαντικῶς. «Αἱ ἐλπίδες κατῆλθον ὑπὸ τὸ μηδέν. Τὸ ζήτημα δὲν ἐξαρτᾶται ἐξ ἡμῶν. Οἱ σπουδάσαντες τὴν νεωτέραν τῆς Βουλγαρίας ἱστορίαν γινώσκουσιν τίνας προσπάθειας κατεβάλομεν, ὅπως μὴ διαρρήξωμεν τοὺς δεσμούς. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡγεμόνος προέβημεν εἰς ὑστάτην ἀποπειραν· ἀλλ' ὅτε καὶ αὕτη ἀπέτυχεν, ἡ ἀπρόβλητος Βουλγαρία ἠναγκάσθη νὰ εἴπῃ πρὸς ἑαυτήν· «Ἐμπρὸς ἀνευ δισταγμοῦ! Πρέπει ν' ἀποδείξῃς εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἐμπορῇς νὰ ζήσῃς καὶ μόνῃ τιμῇ καὶ ὅτι δὲν εἶσαι οἷα εἰκονίζεσαι». Ἐκτοτε ἡ Ρωσσία ἀποβάλλει διηνεκῶς ἑδαφος. Ἡ κατ' ἀρχὰς πολυἀριθμὸς ἀντιπολίτευσις ἠλαττώθη εἰς εὐαριθμὸν δράκα, θὰ ἡδυνάμην δὲ νὰ ἐπιδείξω ὑμῖν ἑκατοντάδας ἐπιστολῶν πρᾶγν ῥωσοφίλων. Οἱ βούλγαροι ἐνόησαν ὅτι μόλις τώρα εἶναι πράγματι κύριοι ἐν τῇ οἰκίᾳ των. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οἱ ἄνθρωποι τοῦ φυράματος τοῦ Ζάγκωφ ἐξέλιπον σχεδὸν ὅλως. Ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπάρχουσιν ἐτι ὀλίγοι δυσηρεστημένοι· ἀλλὰ καὶ οὗτοι εὐκόλως θὰ μετέβαλλον φρόνημα, ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἔσπεργε νὰ μεταβληθῇ εἰς πτωχοτροφεῖον». Τὴν συνδιάλεξιν ἐπέραναν αἱ ἐξῆς δηλώσεις τοῦ Σταμπούλωφ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνεξαρτησίας· «Ἐπὶ μίαν στιγμὴν πρὸ ἐνός ἔτους τὸ ζήτημα τοῦτο συνετάρασσε τὸ ἔθνος σύμπαν, ἐφοβήθη δ' ὅτι δὲν θὰ κατάρθουν νὰ κατισχύσω τοῦ κινήματος καὶ ἡρξάμην παριστᾶν διὰ τῶν ὀργάνων μου εἰς τὸν λαὸν τοὺς κινδύνους ἀπερὶσκέπτου δράσεως. Φυσικῶς τῷ λόγῳ, πᾶς βούλγαρος ἐπιθυμεῖ τὴν πατρίδα του μεγάλην καὶ ἀνεξάρτητον· ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἐποχαί, καθ' ἃς τοιαῦται εὐχαὶ πρέπει νὰ κατατίθηνται εἰς τοὺς ἀποθέτας χάριν σοβαρωτέρων ζητημάτων. Ἐν γένει φρονῶ ὅτι ἡ Βουλγαρία πρέπει νὰ καταναλίσκῃ ὅσα τὸ δυνατόν ὀλιγωτέρας δυνάμεις εἰς τὴν πολιτικὴν. Τό γε νῦν ἔχον, ἀποστολὴ ἡμῶν εἶναι

ἡ ὁλικὴ προαγωγή, ἡ δὲ κυβέρνησις κατάρθωσε νὰ διαδοθῇ ἡ γνώμη αὕτη ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος τῆς ἀνεξαρτησίας θὰ ὠφέλει μόνους τοὺς ἡμετέρους ἐχθροὺς καὶ θὰ ἐπέφερον ἴσως συνεπείας δυσανέστους. Ἀλλως τε, πρὸς τὴν Πύλιν διατελοῦμεν εἰς ἀρίστιας σχέσεις. Ὁ Σουλτάνος τρέφει εὐμενεστάτας πρὸς τὴν Βουλγαρίαν διαθέσεις καὶ ὁ νέος Βεζίρης δὲν παρεξέκλινε τῶν τρίβων τοῦ Κιαμῆλ. Καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐσχηματίσθη ἡ πεποίθησις ὅτι τὰ δύο κράτη συμπληροῦσιν ἀλλήλα. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἡγεμόνος θὰ ὑψοῦν βεβαίως αὐτὸν ἠθικῶς πρὸ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἀλλ' ἐκτιμῶμεν δεόντως τὴν δυσχερὴ θέσιν τῆς Πύλης καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖθεν οὐδεμία προέρχεται ἡμῖν ἐνόχλησις, περιμένομεν ἐν ὑπομονῇ».

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ — ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗ.

Τὸ ἐπεισόδιον, τὸ προκαλέσαν αὐτὴν, ὡς ἐμάθομεν, ἔχει ὡς ἐξῆς:

Πρὸ πέντε ἡμερῶν ὁ βουλευτὴς κύριος Μπούμπουλης εἰσηλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Κουμουνδούρου καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν ὑποθέσεώς τινος. Ὁ κ. Κουμουνδούρος φιλικῶς δεχθεὶς τὸν κ. βουλευτὴν ὑπεσχέθη αὐτῷ ὅτι συντόμως ἡ ὑπόθεσις του θέλει περαιωθῇ.

Τὴν ἐπομένην ὁ κ. Κουμουνδούρος ἐμάνθανεν ὅτι ὁ κ. Μπούμπουλης ἐν κύκλῳ βουλευτῶν ἐξεπράσθη ἐν τῇ βουλευτηρίᾳ δυσμενῶς κατ' αὐτοῦ, ἔλεγε δὲ ὅτι καὶ ἐπερωτήσεις ἐν τῇ βουλῇ θέλει τῇ ἀπευθύνει.

Ὁ κ. Μπούμπουλης ἐπανείδε καὶ πάλιν τὸν κ. Κουμουνδούρον ἐν τῇ ὑπουργείῳ καὶ ὑπέμνησεν αὐτῷ τὴν παράκλησιν του. Ὁ κ. ὑπουργὸς μειδιῶν τῷ εἶπε τότε, ὅτι ἡ ὑπόθεσις του θὰ τελειώσῃ μετὰ τὰς πρὸς αὐτὸν ἐπερωτήσεις του. Ὁ κ. Μπούμπουλης ἐθεώρησε τοῦτο προσβλητικὸν καὶ μετὰ θυμοῦ καὶ χειρονομίας ἐπανέλαβεν ὅτι οὐχὶ μίαν ἀλλὰ πολλὰς διὰ τὸ αὐτικὸν θέλει ἀπευθύνει αὐτῷ ἐπερωτήσεις. Ὁ κ. Κουμουνδούρος ἠναγκάσθη τότε νὰ εἴπῃ εἰς τὸν κ. Μπούμπουλην ὅτι εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ γραφείου ὑπουργοῦ καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἐξέλθῃ. Ἐντὸς τοῦ δωματίου, ὡς ἐμάθομεν, ἦσαν παρόντες ὁ πλοίαρχος κ. Βατσαζῆς, ὁ τμηματάρχης κ. Καρακατσάνης

(56) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (56)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ.

[Συνέχεια].

Εἰς αὐτοκράτωρ, ἔλεγεν αὕτη ἀφαιρούσα τὸν δακτύλιον, δὲν εἶναι πρὸς νὰ φέρῃ ἐπ' αὐτοῦ δηλητήριον, διότι ἐν παραπορᾷ ἡ ἀδυναμία τινὶ δυνατόν νὰ πῇ αὐτὸ, λησμονῶν τὰς ἐναντι τοῦ ἔθνους υποχρεώσεις του. Τὸ δηλητήριον ἀρμόζει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτῆς ἡ ἀσθενὴς γυνὴ, ἥτις ἀδυνατεῖ νὰ φυλάξῃ ἑαυτήν ἀπὸ τὰς ῥαυμαλαίας προσβολὰς τοῦ ἀνδρός, οὐχὶ δὲ ὁ ἀνὴρ, ὅστις ἔχει ἰσχὺν καὶ θέλησιν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Μαρία Ἀσένκοβα δὲν ἔλαβεν ἄ-

νάγκην τοῦ δηλητηρίου, διότι τὰ δεινὰ τὰ ὅποια ὄφισατο δὲν ἔδωκαν καιρὸν ἵνα δοκιμασθῇ ἡ δριμύτης τοῦ καταστροφικοῦ ποτοῦ.

Ἦδη μυστηριωδῶς πᾶς ὁ Νικόλαος κατεῖχε καὶ πάλιν τὸν δηλητηριώδη δακτύλιον.

— Ἀς ἀκολουθήσω τὸ πεπρωμένον, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ δωματίου ἐξοδὸν τῆς νεαρᾶς γυναικὸς, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν εἰσῆλθε εἰς αὐτὸ ὁ πνευματικὸς πατὴρ τοῦ αὐτοκράτορος Μπαχάνωφ.

Ὁ ἱερεὺς περιεργασθεὶς τὰ πέραν διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπληρώσας τὸν αὐτοκράτορα λέγων:

— Μεγαλειότατε! ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως μοι ἐνεπιστεθῆκε ὅτι...

— Εἰ δὲν εἶναι ἐδῶ ἐξομολογητήριον, διέκοψεν αὐτὸν ὀργίλως ὁ Νικόλαος.

— Κυρίαρχε! ὅπου ὁ ἱερεὺς ἐκεῖ καὶ τὸ θρησκευτικὸν καθήκον εκπληροῦται.

— Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης μοι ὁμίλησε νὰ ἐνεργήσω περὶ υἱοῦ...

Τὸ πρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος ἐγένετο ἱλαρόν, δεικνύων ὅτι συνήλθεν.

— Τί λόγον ἀπέγεινεν; εὐρέθη;

— Μεγαλειότατε, τὰ ἴχνη του ἀνευρέθησαν, ἀλλ' αὐτὸς δὲν εἶναι παρών, ἀπῆλθεν ὁ ἱερεὺς ἐπιδίδων τὰ ἔγγραφα, ἅτινα ὁ Λέμγκ εἶχεν ἀνέβρει ἐν τῇ κιβωτίῳ τοῦ Σαβέλιεφ.

Ὁ αὐτοκράτωρ διέτρεξεν ὅλας τὰς ἐπιστολάς μειδιᾶσα δὲ ἀνεφάνη ἐπὶ τῶν χευλῶν του καθ' ἣν στιγμὴν ἀνέγνωσε τὸ ὄνομα Μαρία Ἀσένκοβα· ἀκολούθως δὲ ἰδὼν καὶ τὸ ὄνομα Σαβέλιεφ, ἀνέραξε:

— Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Σαβέλιεφ;

— Κυρίαρχε! οὕτως ὀνομάζεται τὸ παιδίον τὸ ὁποῖον ἡ γραῖα ἀνῆρπασε καὶ παρέδωκεν εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ τὸ ὄρφανοτροφεῖον τί ἐγένετο τὸ παιδίον καὶ ποῦ εὐρίσκεται τώρα...

— Κυρίαρχε! ἐγὼ πρὸ πολλοῦ ἤθελον στείλῃ ἐάν...

— Τί;

— Ἐκεῖ γνωρίζουν μόνον ὅτι ὁ Σαβέλιεφ ἐγένετο στρατιώτης καὶ ὅτι μετέπειτα...

Ὁ ἱερεὺς ἐδίσταζεν.

— Ἐπειτα;

— Ἀνεμύχθη εἰς τὴν συνωμοσίαν τοῦ Πιερου.

σέδακη καὶ διὰ τοῦτο ἀπεστάλη εἰς Σιδηράν. Τὸ μέταπον τοῦ αὐτοκράτορος συνωφρυνῶθη.

— Ὁ υἱὸς μου νὰ ἀναμύχῃ εἰς συνωμοσίας ἐναντίον μου! εἶπε μετὰ λυπηρᾶς φωνῆς.

— Ἀς σκεφθῇ ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης ὅτι δὲν ἐγνώριζεν ὅτι εἶναι υἱὸς σας...

— Τοῦτο ἔχει οὕτως, ἀλλὰ ποῦ εἶναι; πόθεν ἔλαβες τὰς εἰδήσεις ταύτας;

Ὁ ἱερεὺς ἀπῆλθεν ὅτι ἐπεφόρτισε τὴν κόμησάν Μπουμπρίνσκη νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον καὶ ὅτι αὕτη τῷ ἔδωκε τὰς πληροφορίες ταύτας ἡ κόμησσα λοιπὸν ἐλπίζει καὶ μάλιστα εἶναι βεβαία ὅτι ὁ υἱὸς ὀργήγῃρα θὰ εὐρεθῇ καὶ ὅτι πρέπει νὰ εὐρίσκηται ἐν Πεκρουπόλει.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐδημάτισεν ἀνὰ τὸ δωματίον ἔστη δὲ ἀπέναντι τοῦ Μπαχάνωφ.

— Σὺ εἶσαι πιστὸς ὑπηρέτης καὶ θὰ σέ ἀνταμείψω καλῶς. Εὐρὲ τὸ παιδίον μου ἀλλὰ ὀργήγῃρα ὀργήγῃρα...

— Κυρίαρχε! μοι ἐξομολογήθητε προσέτι φοβερὸν μυστικὸν τὸ ὁποῖον...

Τὸ πρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος ἐγένετο αὐστηρὸν καὶ ἀπεληκτικόν.

— Μὴ ἀναφέρῃς τοῦτο εἶπε, διακόνε, τὸν ἱερέα

καὶ ὁ δικηγόρος κ. Χαλκιάπουλος.
 «Ο κ. Μπούμπουλης μετ' αὐτὰ
 ἀνεχώρησε τοῦ ὑπουργείου καὶ ἀ-
 πέστειλε τοὺς μάρτυράς του πρὸς
 τὸν κ. Κουμουνδούρον.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Ενεκεν τυπογραφικῆς ζημίας ἐπελ-
 θούσης τῇ κακοβούλῃ ἐνεργείᾳ τοῦ ἄλ-
 λοτε στοιχειοθέτου ἐσχάτως δὲ ἐπι-τρι-
 μνίαν μηχανικοῦ ἐν τῷ διεθνεί τυπο-
 γραφείῳ τῆς «Ὀδησοῦ» Βασιλείου Χ.
 Μαυροιδίνωφ ἐκ Σούμλας, ἡ «Ὀδη-
 σὸς» ἐξεδόθη σήμερον Πέμπτην ἐσπέρας.
 Διὰ ταύτην δὲ τὴν ζημίαν καὶ διὰ τὴν
 ἐορτὴν τοῦ Ἀγίου Νικολάου δὲν ἐκδ-
 δοταὶ τὸ προσεχὲς Σάββατον.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΤΗΣ
 ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ. — Κατὰ τὰς ἡμέρας
 ταύτας ἔλαβε χώραν καὶ ἡ τοῦ λίαν ἐν-
 διαφέροντος τούτου ζητήματος λύσις καὶ
 τοιαύτη, ὥς ἠξιώσαμεν ὅτι ἔδει νὰ δο-
 θῇ ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ νό-
 μους τῆς Ἡγεμονίας τοῦτο δὲ ἐξαντλεῖ
 καὶ τὸ διακρίνον ἡμᾶς μετὰ τῆς βουλ-
 γαρικῆς ἐφημερίδος θέμα.

Ὁ κ. Νομάρχης Βάρνης εἰδοποίησε τὴν
 ἐφορείαν τῶν σχολείων τῆς ἐλληνικῆς
 κοινότητος διὰ τοῦ Οἴκου. Εφόρου, ἂν
 δὲν πλανώμεθα, ὅτι πάντα τὰ κτήματα
 τῆς κοινότητος ταύτης εἰσὶν ἀπληλαγ-
 μένα παντὸς φόρου, ἐκτὸς παλαιᾶς τι-
 νος οἰκίας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ Τῇ «ΠΑΤΡΙΔΙ». —
 Μετ' ἐξαίρετον εὐχαριστήσεως δραττό-
 μεθα τῆς εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ βίου
 εἰσόδου τῆς καλλίστης ἐφημερίδος τοῦ
 Βουκουρεστίου νὰ τῇ μεταδώσωμεν τὰ
 ἐκ μέσης καρδίας συγχαρητήρια, καὶ τὰς
 εὐχὰς ἡμῶν πρὸς μακροβιότητα. Χωρὶς
 νὰ θέλωμεν νὰ κάμωμεν οὔτε διακρί-
 σεις οὔτε συγκρίσεις, χωρὶς νὰ παρε-
 ζηγηθῶμεν παρ' οὐδενὸς, ὀφείλομεν κα-
 τὰ καθήκον, διερμηνεύοντες ἡμέτερον καὶ
 ἄλλων πολλῶν φρόνημα, νὰ διαπιστώ-
 σωμεν τὴν πολλὴν ὑπόληψιν, ἣν πρὸς
 αὐτὴν τρέφουσιν οἱ ἀναγνώσται αὐτῆς
 καὶ πάντοτε ἐκτιμῶσι διὰ τὸ ἡγιὲς τοῦ
 φρονήματος καὶ τὸ ἀξιοπρεπὲς καὶ με-
 μετηρημένον τοῦ ἥθους τῆς.

ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ. —
 Διατάξεις τινὲς τοῦ νέου περὶ ἐκπαίδευ-
 σεως νομοσχεδίου, ὅπερ ὑπεβλήθη εἰς
 τὴν Σοβράνιε ἐγέννησαν φόβους καὶ
 υποψίας εἰς τὸ πνεῦμα πολλῶν, συνέπεια
 δὲ αὐτῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀνταλλαγὴ ἰδεῶν
 μεταξὺ τῶν προϊσταμένων κοινότητων
 τινῶν καὶ τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς
 ἂν δὲν ἀπατώμεθα. Πρόκειται περὶ ἄρ-
 θρων τινῶν τοῦ νομοσχεδίου τούτου
 ρυθμιζόντων τὰ τῆς ἐκπαίδευσεως τῶν
 προκαταρκτικῶν σχολείων ἐν οἷς ὀρίζε-
 ται ὅτι τὰ τέκνα τῶν βουλγάρων ἱπ-
 κῶν παντὸς χριστιανικοῦ δόγματος ἐν
 τοῖς προκαταρκτικοῖς σχολείοις ἀπὸ ἡ-
 λικίας 7—12 ἐτῶν σὺμπεριλαμβανομέ-

νων ἐκπαιδεύονται ἐν τῇ βουλγαρικῇ
 γλῶσσῃ. Αἱ ἐκ μέρους τῆς βουλῆς παρα-
 σκευασαὶ ἐξηγήσεις εἰσὶ καθυσχεαστικαί
 ὅσον καὶ τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων, αἵ-
 τινες δὲν εἶναι νέαι καθὰ φρονούμεν,
 οὔτε δὲ καὶ κώλυμά τι παρεμβάλλουσιν
 εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπαρχόντων
 σχολείων τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν
 κοινοτήτων.

Ο Κ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ ΕΝ ΒΑΡΝΗ. —
 Ὁ Ἕλλην ποιητὴς κ. Συνοδινὸς, διερ-
 χόμενος ἐντεῦθεν, ἐκάλεσεν εἰς ποιη-
 τικὴν πανδαισίαν τοὺς ἐν τῇ πόλει ταύ-
 τη παροικοῦντας Ἕλληνας, ἐν πυκνῇ ἀ-
 κροατηρίῳ τῶν ὁπῶν ἀπήγγειλε χθὲς
 ἐσπέρας, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐμπορικῆς
 λέσχης, διάφορα ποιήματα αὐτοῦ ἠθι-
 κῆς καὶ κοινωνικῆς τάξεως, συμφώνως
 πρὸς τοὺς σχετικὸς νόμους τῆς χώ-
 ρας, ἐξ αὐτῶν δ' οἱ ἀκροαταὶ ἀπεκόμ-
 ισαν καλὰς καὶ ἐξαίρετους ἐντυπώσεις.
 Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῶν ποιημάτων
 τοῦ ὁ κ. Συνοδινὸς ἀπήντησε πρὸς τὸ
 ἀκροατήριόν του προσλαλίαν, ἀρκετὰ
 ἐποικοδομητικὴν διὰ τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. — Τὴν παρελθούσαν
 Κυριακὴν ἐγένοντο οἱ ἀρραβῶνες τοῦ
 φίλου ἡμῶν κ. Γεωργίου Φισφίση μετὰ
 τῆς ἐρασμίας δεσποινίδος Κοκωνῆς Ἐμ-
 μανουήλ. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα
 ταχεῖαν στέψιν.

ΓΑΜΟΙ. — Τὴν παρελθούσαν Κυρια-
 κὴν ἐν ἱκανῇ κύκλῳ συγγενῶν καὶ
 φίλων ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς σε-
 μνῆς δεσποινίδος Αθηνᾶς Α. Λαμπρί-
 δου μετὰ τοῦ καλοῦ καὶ εὐ ἡγμένου
 νεανίου κ. Καρυοφύλλου Πούλογλου.
 Τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ἐτέλεσεν ἐν
 τῷ μητροπολιτικῷ ναφὸς ὁ μητροπολίτης
 ἡμῶν κ. Πολύκαρπος. Τοῖς νεονύμφοις
 εὐχόμεθα πᾶν ἀγαθόν.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ. — Τὴν παρελ-
 θούσαν Κυριακὴν ὁ ἱεροδιάκονος κ.
 Νικόδημος ὠμίλησεν ἐν τῷ μητροπο-
 λιτικῷ ναφὸς ἀναπτύξας διὰ γλώσσης
 σαφοῦς καὶ εὐλήπτου τὸ περὶ προσευ-
 χῆς θέμα καὶ καταδείξας δι' ἀκαταγώ-
 νιστων ἐπιχειρημάτων καὶ διαφορῶν
 εἰκόνων εἰλημμένων ἐκ τῆς ἱερᾶς
 γραφῆς, τῆς ἱστορίας καὶ τῆς καθ' ἡμέ-
 ραν πείρας, τὴν ἀναγκαιότητα καὶ τὸν
 τρόπον τῆς προσευχῆς.

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΠΥΡ-
 ΓΩ. — Ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἀγ-
 γελίας ἣν βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ
 παρόντι φύλλῳ καὶ ἐξ ἰδιαιτέρων ἡμῶν
 ἐκ Πύργου πληροφοριῶν τὸ ἐκεῖ νεό-
 δμητον καὶ νεοσύστατον ξενοδοχεῖον
 τοῦ κ. Π. Χρυσοπούλου καὶ Σ)ας κέ-
 κτηται ὅλα τὰ προσόντα ἵνα συνι-
 στῶσιν αὐτὸ πᾶσι τοῖς ἐκεῖθεν διερχο-
 μένοις καὶ εἰς αὐτὸ καταλύουσιν ξένοις
 καὶ ἐντοπίοις. Ἐν αὐτῷ θὰ εὕρωσιν
 ἀληθῶς εὐρωπαϊκὴν περιποίησιν.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Ἡ τουρκικὴ ἐφημερίς «Σαμπάχ» πλη-
 ροφορεῖται ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνη-
 σις ἀπηγόρευσε τὴν εἰς Βουλγαρίαν εἰς-
 οδὸν τῶν Ἑβραίων προσφύγων. Ἀμα-
 ῶς ἀφίχθη ἡ ἀμαρτωλοποιία ἐν Χαρμαν-
 λικ, λέγει, οἱ φύλακες ἐπιθεώρησαν τὰς
 ἀμάξας καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς Ἑβραίους ἡ-
 νάγκασαν νὰ ἐπιστρέψωσιν ὅθεν ἦλθον.

Αὕτη εἶναι ἐπινόησις τῆς «Σαμπάχ»
 λέγει ἡ «Σφομπόδα».

Ἀλλῇ ἐπινόησις εἶναι ὅτι, ἡ βουλγα-
 ρικὴ κυβέρνησις ἐπέτρεψε τοῖς ἐν Βουλ-
 γαρίᾳ ὀθωμανοῖς νὰ ἀνοίγουν τὰ ἐρ-
 γαστήριά των κατὰ τὰς ἐορτασίμους ἡ-
 μέρας, πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς ἐκκλη-
 σίας, ἐπειδὴ δῆθεν παρεπονέθησαν εἰς
 τὴν Ὑψ. Πύλιν, ἡ δὲ τελευταία ἐποί-
 ησε παραστάσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τού-
 του εἰς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν.

— Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 26 παρελ-
 θόντος μηνὸς τῆς Σομπράνιε ἐψηφίσθη
 ὁ νέος νόμος περὶ ἐκδόσεως μετοχῶν
 20,000,000 λέβων ἐπὶ ὑποθήκῃ.

— Ἡ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων ἐπιτροπὴ
 μετέβαλε τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως
 τῆς ἐν Φιλιππουπόλει ἐκθέσεως ἀπὸ τῆς
 6 Σεπτεμβρίου εἰς τὰς 2 Αὐγούστου
 1892.

— Συνεπείᾳ τῶν διάρκων συκόφαν-
 τῶν, ἃς ὁ γνωστὸς γάλλος ἐν Σοφίᾳ
 ἀνταποκριτὴς Σαδούρν ἀπέστειλε πρὸς
 τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας, ἡ ἀστυνομία
 τῇ 27 Νοεμβρίου ἀπεδίωξεν αὐτὸν ἐκ
 Σοφίας, ἐξαγαγούσα αὐτὸν εἰς τὴν Σερ-
 βίαν διὰ Τσαριβρόδ.

— Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 29-ης Νο-
 εμβρίου τῆς Σοβράνιε ἐψηφίσθη νομο-
 σχέδιον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ 4-ου
 ἀρθροῦ τοῦ περὶ «Ἐμλιακίου» νόμου
 καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τοῦ περὶ φόρου
 τῶν ἐνοικίων. Οὕτω δὲ ἀποφαίνεται ἡ
 περὶ τῆς ὁ λόγος συμπλήρωσις.

«Πλὴν τῶν ἐκκλησιῶν, εἰς ἃς ἐκτε-
 λείται ἡ θεία λειτουργία, ἀπαλλάσσον-
 ται τοῦ «Ἐμλιακίου» καὶ τοῦ «Ιτζιάρ»
 (φόρου ἐπὶ τῶν ἐνοικίων) καὶ ὅλα τὰ
 ἄλλα οικοδομήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς
 μονὰς ἢ εὐρισκόμενα ἐν τῇ περιοχῇ
 αὐτῶν ὥς ἐπὶ παραδείγματι τὰ διὰ τοὺς
 ἐπισκέπτας δωμάτια, τὰ κελλία τῶν
 μοναχῶν, αἱ ἀποθήκαι, σταῦλοι κτλ., ἐ-
 πίσης δὲ αἱ αὐλαὶ καὶ αἱ διαφοροὶ ἐκ-
 τάσεις ἀκαλλιεργήτων γαιῶν. Επίσης
 ἀπαλλάσσονται τοῦ «Ἐμλιακίου» καὶ τοῦ
 «Ιτζιάρ» καὶ τὰ μητροπολιτικὰ ἀκίνητα
 κτήματα εἴτε ἐστεγασμένα εἴτε μὴ.

— Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Α. Μ. τοῦ αὐ-
 τοκράτορος τῆς Βραβιλίας Δὸν Πέτρου,
 ἐν τῇ ἡγεμονικῇ τῆς Σοφίας αὐλῇ ὤρι-
 σθη 12 ἡμέρον πένθος.

— Καθὰ πληροφροῦμεθα, κατὰ ἐ-
 πιθυμίαν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἡγεμό-
 νος, ἡ Σομπράνιε ἐψηφίσε σύνταξιν
 ἐτησίαν ἐκ 50,000 λέβων τῷ πρῶτῳ
 ἡγεμόνι Αλαζάνδρῳ.

Ἡ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ
 ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ. —
 Ἀναγινώσκουμεν ἐν τῇ «Σφομπόδα»:
 Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Ἕλλην Μητρο-
 πολίτης Φίλιππος ἀπήντησε τῷ προέ-
 δρῳ τῆς Σομπράνιε ἀναφορὰν, ἐν ἣ
 διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ περὶ σχολείων
 νόμου δι' οὗ λέγει περιορίζονται τὰ τῶν
 ἑλλήνων δικαιώματα, ὁποχρεοῦμένων νὰ
 ἐκμανθάνωσι τὰ τέκνα των τὴν βουλ-
 γαρικὴν γλῶσσαν. Ἡ ἀναφορὰ εἶναι
 γεγραμμένη εἰς γλῶσσαν ἀναξίαν διὰ
 μητροπολίτην. Ἡ εὐγενεία τοῦ πρᾶνε-
 ται ἐλησμόνησε ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ
 ὅλα αἱ ἄλλαι ἐθνότητες Βουλγάρων ὁ-
 πῆκοι εἶναι ὁποχρεωμένοι νὰ ὑποκύ-
 πτωσιν εἰς τοὺς ἐν γένει νόμους τῆς
 χώρας. Οἱ Ἕλληνες εἰς νομίζουσιν ὅτι
 εἶναι κράτος ἐν κράτει, πολὺ ἀπαιτάν-
 ται. Ἀπεναντία, τὸ τοιοῦτον δυνατόν
 νὰ προκαλέσῃ τοιοῦτον κατ' αὐτῶν μῆ-
 σος τὸ ὅποιον θὰ ἐξαναγκάσῃ ἴσως τὴν
 ἐλληνικὴν Αὐτοῦ Πανιερότητα νὰ μα-
 ζεύσῃ τὰ «κουρέλια τῆς!»

— Διὰ διατάγματος τοῦ ὑπουργείου
 τῶν ἐσωτερικῶν ἐπικυροῦται ὁ προῦπο-
 λογισμὸς τοῦ δημαρχείου τῆς πρωτευού-
 σης Σοφίας. Κατ' αὐτὸν τὰ ἔσοδα τοῦ
 δήμου Σοφίας ἀνέρχονται εἰς 2,374,636,
 τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 2,374,636 λέβων. Εἰς τὰ
 ἔσοδα συμπεριλαμβάνεται καὶ ἐν ποσὸν
 ἐκ 500 χιλ. λέβων, ὅπερ δοθήσεται
 ὑπὸ τῆς κρθερνήσεως πρὸς καλλωπι-
 σμὸν τῆς πρωτευούσης, ἂν ἐννοεῖται
 ἐγκρίθη ὑπὸ τῆς Σομπράνιε.

ΠΟΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩΝ

ΣΤΑΘΜΟΙ	βαγ.	Διδρ.	φ.χ.	ἐκ.
Ρετ' γαδ	1	55 3/4	12	95
"	1	56—	13	—
"	1	58 1/4	13	90
"	1	56 1/2	13	05
"	1	57 1/4	13	40
Τακλάρ	1	56 3/4	13	30
"	1	57—	13	40
"	1	56 1/4	13	15
"	2	56 3/4	13	20
Σέιταντζικ	4	56 3/4	13	25
"	1	57 1/4	13	50
Κασπετσάν	1	57 1/2	13	65
"	2	57 1/4	13	30
"	1	57—	13	25
"	1	57—	13	25
Προβαδῆ	2	57 1/2	13	55

Βάρνα, τῇ 5 Δεκεμβρίου 1891.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Ὁ Ἕλλην πράκτωρ κ. Ἀργυρό-
 πούλος ἐπέδωκε τῇ αἰγυπτιακῇ κυβερ-
 νήσῃ σφοδρὰν διαμαρτυρίαν κατὰ τῶν
 ἀντικειμένων εἰς τὰς συνθήκας ἀστυνο-
 μικῶν κανονισμῶν, ἀπεκλύβεις πᾶσαν
 εὐθύνην ἐπὶ ταῖς συνεπειαῖς, ἃς ἤθελε
 τυχόν προκαλέσει ἡ καθ' Ἑλλήνων ἐ-

— Μεγαλειότατε! ἐπανελάβεν ἐκεῖνος ἱκετευ-
 τικῶς, Κυρίαρχε σκεφθῆτε τὴν εὐθύνην τὴν ὑπέ-
 χητε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, τῆς κοινωνίας, τοῦ Ε-
 θνους σας τέλος πάντων! Ὑπολογίσατε τὸ ὄνει-
 δος, τὸ ὅποιον παρακολουθεῖ τοὺς ἀποκτονούν-
 τας, καὶ ἰδίᾳ τὰς ποινὰς αἰτίνες ἀναμένουσιν αὐ-
 τοὺς εἰς τὴν αἰωνιότητα!

— Παῦσε! σοὶ λέγω. Δὲν θέλω νὰ μοὶ ὑπεν-
 θυμίσῃς τὸ μυστικὸν τοῦτο. Ἐν τῷ κελίῳ σου
 καθ' ἣν σιγὴν ἐπιτελεῖς τὸ ὑψηλὸν τῆς ἐξο-
 μολογήσεως καθήκον, εἶσαι σὺ ὁ Κύριος διότι
 παρίστασαι ἐκεῖ ὡς μεσίτης μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ
 τοῦ ἐξομολογουμένου τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ. Ἐδῶ
 ἐγὼ εἶμαι ὁ Καίσαρ!

Ὁ ἱερεὺς ἐσιώπησεν. Ὁ δὲ Νικόλαος ἐπανε-
 λαβε καὶ πάλιν τὸν ἀνὰ τὸ δωμάτιον περιπάτον
 ἐκ δευτέρου δὲ ἔστη πρὸ τοῦ ἱερέως.

— Ναί! ἔχεις δίκαιόν. Εἶσαι καλὸς ὑπὲρ τῆς.
 Ὑπηρετεῖς πιστῶς καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς. Ἀλλὰ
 τίς σοὶ ἐνέπνευσε τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ σκέψεις ἅμα
 συλλαμβανόμεναι ἐν τῷ νῷ καὶ πραγματοποι-
 οῦνται; Πόθεν ὑποθέτετε ὅτι αἱ ἰδέαι μεταβάλ-
 λονται εἰς πραγματικότητα; Μοὶ ἐγένετο ἀγγε-
 λος εἰδήσεως, ἥτις ἀνέτρεψε καὶ ἐξουδετέρωσε

τὴν ἀλλόκοτον ἰδέαν τῆς ἀποκτονίας, ἣν συνέ-
 λαβον ἐν παραφορᾷ καὶ ἐν παραφορᾷ σοὶ ἐνε-
 πιστεύθην. Τρέξε λοιπὸν, ἐνστάλαξον καὶ τὸ
 παρηγοράτερον βαλσάμον εἰς τὴν αἰμάσουσαν
 καρδίαν μου τοῦ νὰ ἐναγκαλισθῶ τὸν υἱὸν τῆς
 Μαρίας Ἀσένκοβας!

— Ἡ κόμισσα Μπομπρίνσκη μίπως ἔχει ἀνάγ-
 κην χρημάτων; Ἀναμφιδόλως γνωρίζω ὅπως
 ἀκριβὰ πωλεῖ τὰς εἰδήσεις τῆς. Τί θέλει λοιπὸν
 διὰ τὴν εἰδήσιν ταύτην; Τί ζητεῖ παρ' ἐμοῦ;

— Μεγαλειότατε ὁ σὺ ζυγὸς τῆς ἐπιθυμεί ν' ἀ-
 ναλάβῃ μεγάλην ἐπιχειρήσιν.

— Χρήματα! Χρήματα! Πόθεν νὰ εὕρω τόσον
 χρυσὸν ἵνα κορέσω τὴν διψάν των πέριξ; Ὁ
 πόλεμος ἀρκετὰ μὲ στοιχίζει.

— Ἐχει καλῶς. Ἐγὼ αὐτὸς θὰ ὁμιλήσω πρὸς
 τὴν κόμισσαν Μπομπρίνσκη. Εἶναι τυχερὰ ἡ ἀ-
 ὀλῖα διότι ἀπέθανεν ὁ πιστὸς πρωθυπουργός μου.

Ἀλλ' ἔστω ὅπως ἡ πάτερ ἀφ' οὗ εὐλογησῇ τὰ δια-
 θέματα μου.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἠλόγησε τὸν αὐτοκράτορα ἔξερχό-
 μενον καὶ ἀσπασάμενον τὴν δεξιάν του.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ αὐτοκράτορος ἐξῆλθε
 καὶ ὁ ἱερεὺς μυστὰ δαα διαλογίζμενος.

Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΗ.

Ἡ εὐνοουμένη τοῦ αὐτοκράτορος ἐκάθητο ἐν
 τῷ ἰδιαιτέρῳ αὐτῆς δωματίῳ τεθλιμμένη δὲ παρ-
 ετῆρει τὰς δάχτυς τοῦ Φοντάνκα ὡσεὶ περιμένε-
 ναι ἐκεῖθεν. Καὶ πρᾶγματι μακρόθεν ἐφαίνετο
 ἐλκυθρόν τι ἐρχόμενον πρὸς τὴν οἰκίαν αὐτῆς
 τὸ ὅποιον καθήμενον ἐπὶ σφριγάντος ἱπποῦ καὶ
 θυρίδα καὶ νὰ παρατηρήσῃ ἐταστικώτερον. Ἀλλ'
 ἡ ἀγωνία τῆς παρήλθε διότι δὲν ἦτον ἐπ' αὐτοῦ
 ὁ ἀναμενόμενος. Ἐστρεψε λοιπὸν τότε τὸ πρό-
 σωπον οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τῆς προσηλώθησαν ἐπὶ
 τῶν δεικτῶν τοῦ ἐν τῷ τοίχῳ ὡρολογίου, πλη-
 σίον τοῦ ὁποίου ἦν ἀνηρημένη καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ
 Νικολάου καθήμενον ἐπὶ σφριγάντος ἱπποῦ καὶ
 φέροντος ἐνδυμασίαν Κοζάκου στρατηγῶν. Πλὴν
 φεῖ! οἱ ὡροδείκται ἐστρέφοντο αὐθιγόντες ἐπὶ
 μᾶλλον τὴν ἀνυπομονήσαν τῆς εὐνοουμένης ἡ
 ὁποία εἰσθιμένη νὰ βλέπῃ κατ' ἐκάστην ἡμέραν
 καὶ εἰς ὠρισμένην ὥραν τὸν αὐτοκράτορα ἐρα-
 στήν τῆς ἡδυνόμεναι καὶ ἐστενοχωρεῖτο διὰ τὴν
 μὴ εἰσὶ ἐμφανίσιν του.

Ἀπὸ τινος καιροῦ ἡ σφοδρὰς ἐρώσα παρετή-
 ρησεν ἀσυνήθην τινὰ ἀνησυχίαν τοῦ αὐτοκράτο-

ρος, μέγαλ ἐρεθισμὸν νευρικόν. Κατὰ τὰς δύο
 τελευταίας τῆς ἐπικυλῶντος τοῦ ἡμέρας ἔδειξε μύ-
 νον ὅτι καὶ αὐτὸν ἤρχισεν νὰ ἀγασθῇ τὴν εὐνο-
 ουμένην αἱ βρυτίδες ἐξέλιπον τοῦ προσώπου αὐ-
 τοῦ, ἡ δὲ καρδία του ἤρξατο καὶ πάλιν ἀνοιγο-
 μένη πρὸ τῆς εὐνοουμένης καὶ ἐμπιστευομένη
 αὐτῇ. Πλησίον τῆς παρέμενε περισσότερον τοῦ
 δέοντος, ὅτε ἐφθάνεν ὁ καιρὸς τοῦ χωρισμοῦ ἐ-
 δείκνυνεν ὅτι μετὰ λύπης ἀπεχωρίζετο τῆς προσ-
 φιλοῦς αὐτῇ καρδίας, ἀπεχαίρετα δὲ αὐτὴν τότε
 μόνον ὅτε ἀνεμνησκότο τὸ ἐπείγον τῆς περα-
 τώσεως ἀπουδῶν αὐτοῦ ὑποθέσεων. Τὴν προτε-
 ραίαν μάλιστα τῆς διηγησῶς μας, ἦτο τοσοῦ-
 τον θελητικὸς καὶ ἐμπροσθηγορὸς, ὥστε πολλὰς
 ἡγέρθη διὰ ν' ἀναχωρήσῃ, ἐπανεστρεφεν δὲ
 πάλιν πλησίον τῆς ἐρωμένης του, ἣν ἐδρῖσκε
 τοσοῦτον ἐρασίαν καὶ δελτικὴν. Ὅτε δὲ τέλος
 ἀπεφάσισε ν' ἀναχωρήσῃ ὁ χωρισμὸς ὑπῆρξε το-
 σοῦτον ἐγκάρδιος καὶ συγκινητικὸς, ὥστε ἡ
 ἐρωμένη Νελιδόβα ἐκλαυσεν ἐκ τῆς ταραχῆς
 τῆς κατόπιν τοῦ αὐτοκράτορος μίαν ὀλόκληρον
 ὥραν.

(ἀκολουθεῖ)

φαρμογή των. Λέγεται ότι η αίγυπτιακή κυβέρνηση απέφασκε χάριν της Ελλάδος να στέρξη την αναβολήν της εφαρμογής των περι δημοσίων καταστημάτων διατάξεων επί εν έτος.

— Η εις Λονδίνον μετάβασις του διαδόχου της Ρωμουνίας θεωρείται ως το πρόμήνυμα των αρραβώνων του προς την θυγατέρα του Έδιμβούργου και ανελιάν του Τσάρου.

ΛΙΣΣΑΒΩΝ. — Καθ' α τηλεγραφικώς ἀγγέλλεται εκ Λισσαβώνας η κηδεία του Δόν Πέτρου ἐγένετο πομπώδης. εν αὐτῇ παρίσταντο η βασιλική οικογένεια και ἅπασαι τῆς χώρας ἐπισημότητες.

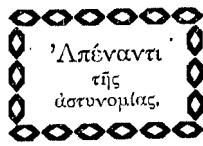
— Κατὰ τὰς ἐκ Κων/πόλεως εἰδήσεις, η Α. Ε. ο μέγας τελετάρχης τῶν ἀνακτόρων Μουνιρ πασσάς ἐπεσκέψατο κατ' ἐντολήν τῆς Α. Α. Μ. του Σουλτάνου τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Μαυροκορδάτον καὶ ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῆς υγείας τῆς Α. Μ. του βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου του Α! Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας του πόσέθηκεν ὅτι θὰ ἀνακοινώσῃ τῷ βασιλεὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν περὶ τῆς υγείας αὐτοῦ μέρμναν τῆς Α. Μ. του Σουλτάνου καὶ διεβεβαίωσεν ὅτι κατὰ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίας ἡ υγεία του βασιλέως Γεωργίου βαίνει ἐπὶ τὰ κρείττω.

— Αἱ ἀνεπισήμως ταξιδεύουσαι βασιλικαὶ προσωπικότητες ἐστὶν ὅτε ὑπόκεινται εἰς περίεργα περιστατικὰ ἡκιστα τιμῶν τὴν εἰς ἡν ἴστανται περιωπὴν. Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν δύνανται νὰ κρίνωσι περὶ τοῦ τοιοῦτου ἐκ τῶν ἐπομένων: Ἡμέραν τινὰ καθ' ἣν ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ελισάβετ εὐρίσκετο

ἐν Καίρῳ, μετέβη ὅπως λάβῃ τὸν καφέν ἐν τινὶ δημοσίῳ κήπῳ τῆς πόλεως. Ἐνῷ ἐκάθητο, τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἴλκυσε τὸ ἀλλόκοτον χρώμα ποτοῦ τινος ὑπερ ἑρρόφα πελάτης παρὰ τὴν ἐγγὺς αὐτῇ γειτονικὴν τράπεζαν. Ἡ αὐτοκράτειρα παρεκάλεσε τὸν διευθύνοντα τὸ καφενεῖον νὰ τὴν πληροφορήσῃ περὶ τοῦ ποτοῦ τούτου τοῦ γειτονός τῆς. Ὁ καλὸς ἄνθρωπος, ὅστις τελείως ἠγνόει τὸ ἄτομον μεθοῦ συνδιελέγετο, τῇ εἶπεν ὅτι εἶναι ἄφινθος, τῇ ἐξήγησε δὲ τινὶ τρόπῳ κατασκευάζεται, θεωρῶν δὲ οἰκείως τὴν Α. Μ. ἐπὶ τοῦ ὤμου: «Κυρία, ἐὰν λαμβάνητε καθ' ἐκάστην τρία ἕως τέσσαρα ποτήρια ἐκ τούτου θὰ πачύνετε τὰ χέως, τῇ εἶπεν».

— Ἐν τῇ «Ἱταλίᾳ» τῆς Ρώμης ἐδημοσιεύθη ἡ ἐξῆς δήλωσις, ἀποδεικνύουσα ὅτι ἡ ἱταλικὴ κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὸ ἄτοπον πάσης διπλωματικῆς ἀναμίξεως ἐν τῷ ἐπεισοδίῳ τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων Καλαμών. «Ὁ ἡμέτερος ἐν Αθήναις πρέσβυς κατάρθωσε νὰ πείσῃ τοὺς Ἱταλοὺς ἐργάτας, εἰς οὓς καθυστεροῦνται ἡμερομίσθια παρὰ τῆς βελγικῆς ἐταιρίας νὰ προσφύγωσιν εἰς τὰ ἐλληνικὰ δικαστήρια. Οὕτως ἡ διαφορὰ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἱταλοὺς ἐργάτας, τοὺς κυρίως ἐνδιαφερομένους, θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κανονικὴν ὁδόν, ἡ δὲ ἐτυμηγορία τῶν δικαστηρίων θὰ ἐπιλύσῃ τὸ ζήτημα, ὑπερ αἱ ὑπογράψασαι τὴν κοινὴν διακοίνωσιν δυνάμεις οὐδέποτε ἐξέλαβον ὡς διεθνές, καθὼ πεποιδυῖαι ἐκ τοῦ προτέρου ὅτι, ἐὰν ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις ἐνδιεφέρετο ἀμέσως ἐν τῇ ἐπιχειρήσει θὰ ἐπεπλήρου πᾶσαν αὐτῆς ὑποχρέωσιν.»

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

(HOTEL COMMERCIAL.)

ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Σας

Μεγάλῃ ὁδῷ Ἀλεξανδρόφσκα.

ΕΝ ΠΥΡΓῳ

ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΝΕΟΔΗΜΤΟΣ

ΔΩΜΑΤΙΑ ΕΥΑΕΡΑ.—ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΜΕΤΑ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΥ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ, ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ, ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ — ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΘΥΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ εἰς διαφόρους γλώσσας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ἵνα ἀναγγείλω ταῖς φιλομούσαις κυρίαῖς καὶ δεσποσύναις τῆς πόλεως Βάρνης ὅτι, ἀρτίως ἀφίχθεῖσα ἐκ Παρισίων ἐνθα διήκουσα τὰ μαθήματα ἐνὸς τῶν κυριωτέρων τῆς πόλεως ἐκπαιδευτηρίων, ἔλαβον δὲ Δίπλωμα διδασκάλου πρώτης τάξεως, ἀναλαμβάνω παραδόσεις μαθημάτων τῆς Γαλλικῆς

κατ' οἶκον διὰ μιᾶς εὐκολοτάτης μεθόδου.

Αἱ ἐπιθυμοῦσαι τὴν ἐκμάθησιν αὐτὴν παρακαλοῦνται ὅπως προσέλθωσιν πρὸς συνενόησιν ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ Α! τμήμα ὁδὸς Παρούσεβα ἀριθ. 448.

Μεθ' ὑπολήψεως
ΡΑΧΗΛ Β. ΣΑΜΟΥΗΛ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ Η „ΟΔΗΣΣΟΣ“
ΘΑ ΕΚΔΙΔΗΤΑΙ ΤΡΙΣ ΚΑΘ ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

ΟΙ ΑΠΟ ΤΟΤΑΕ ΕΓΓΡΑΦΟΜΕΝΟΙ ΝΕΟΙ ΣΤΗΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ ΤΗΝ „ΟΔΗΣΣΟΝ“ ΔΩΡΕΑΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ

ΦΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΚΑΙ Σας
Μεγάλῃ ὁδῷ Ἀλεξανδρόφσκα Ἀρ. 48.

ΕΝ ΠΥΡΓῳ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

κοσμημάτων χρυσῶν, ἐπιχρῶσων, ἀργυρῶν κτλ.
Ἀντικειμένων πολυτελείας
ἐπιτραπεζίων σκευῶν
ρολογίων διαφόρου σχήματος καὶ ποιότητος.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
τοῦ πράγματος
Εἰς ΤΙΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ
ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΝ ΣΟΥΜΛΑΙ καὶ ΒΑΡΝΗΙ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

—Ο—

Ὁ κ. Ι. ΚΑΡΛΟΒΣΚΗΣ
λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ τὸν ἐμπορικὸν κήκλον τῆς πόλεως καὶ ἀλλαχοῦ, ὅτι ἀπὸ τὴν ἡν προσεχοῦς μὴνός Δεκεμβρίου ε. ε. μετακομίζει τὸ κατάστημα του εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς πόλεως «Ρωσικῆς ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας» τὸν καὶ οἶκον αὐτοῦ ὅπου καὶ θ' ἀπασχολῆτε εἰδικῶς μὲ «commission bureau» καὶ μὲ τὸ agensia speciala «NATIONALA».

Ι. ΚΑΡΛΟΒΣΚΗΣ.

Προτιθέμενος νὰ δημοσιεύσῃ ποιητικὰ καὶ πεζὰ τινὰ ἔργα μου

ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τῶν ὁμογενῶν ὅπως καλυφθῇ ἡ δαπάνη τῆς ἐκδόσεως.

Τὰ ἔργα μου ταῦτα εἰσὶ ποιήσεις λυρικαὶ καὶ δραματικά, ἀναπτέρουσαι τὸ αἶσθημα εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ αληθοῦς· φιλολογικαὶ δέ, ιστορικαὶ καὶ φιλοσοφικαὶ μελέται, διὰ τρόπου ἐπαγωγῆς καὶ ἐν εἶδει διαλέξεων συντεταγμένα.

Τὴν πλήρη ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν θὰ παρασκευάσῃ ἡ φιλολογικὴ ἀναγέννησις. Ταύτην δὲ ἀδιάλειπτος πνευματικὴ ἐργασία, ἀπληλαγμένη τῆς αὐθεντίας τῶν ἡρώων τῆς τέχνης μορφῶν αἱ τινες παρήλθον ἀνεπιστρεπτί, μετὰ

τοῦ πολιτισμοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐπήγασαν.

Συνδράμωμεν ἐντεῦθεν, τὰς ἐκδόσεις τῶν πνευματικῶν προϊόντων, ὅτι αὗται εἰσὶν ἡ φλόξ τοῦ πανελληνίου πυρός, τοσαῦτα ὡσανεὶ ἡλεκτρικαὶ συστοιχεῖαι, ἐξακοντίζουσαι τὸ θεῖον τοῦ ἐλληνισμοῦ ρεύσόν, τὸ ἠλεκτρίζον καὶ κατενθουσιάζον τὴν καταβεβλημένην καρδίαν τοῦ γένους.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἔργα, δημοσιευόμενα, θὰ αποτελέσωσι τεῦχος ἐκ τεσσαράκοντα τυπογραφικῶν φύλλων· θέλει δὲ τιμᾶσθαι ἕκαστον τεῦχος φράγκα ὀκτώ.

Ἐν Βάρνῃ, τῇ 22 Σεπτεμβρ. 1891.
ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΛΛΑΠΟΡΤΑΣ